

Antisemitizmus v priebehu ľudských dejín

www.pozorovatel.sk

„Antisemitizmus = zločinná ideológia hlásajúca nenávisť k Židom. Má väčšinou iracionálny charakter nenávisť priemerných a deklasovaných proti komunite, ktorá sa odlišuje od ostatnej spoločnosti a na ktorú (sa často pragmaticky) zvaľuje zodpovednosť za problémy, ktorými spoločnosť trpí...“

Takýto je dnešný náhľad na tých, ktorí si dovoľia povedať, že aj Židia páchajú zlo. Avšak aj mnoho historických osobností, o ktorých ťažko možno vyhlásiť, že boli deklasované, iracionálne alebo priemerné, malo negatívny postoj k Židom. Medzi nimi napríklad Cicero, ktorý ako prvý použil pojmy ako humanita a ľudskosť, jeden z najvýznamnejších osvietenecých filozofov, Voltaire, či slávny ruský spisovateľ Fiodor Michajlovič Dostojevskij. Takisto jeden z najväčších českých spisovateľov – Jan Neruda a jeden z najväčších hudobných géniov – Richard Wagner zanechali za sebou texty vykresľujúce Židov v silne negatívnom svetle.

Mnohé z týchto osobností sú historicky uznávané za ich zásluhy, avšak zamlčiava sa práve ich „antisemitizmus“, čo má za dôsledok výrazné skresľovanie faktov a náhľadu na históriu, čo je v rozpore s dnes tak propagovaným „slobodným prístupom k informáciám“.

„Antisemitizmus“ je vykresľovaný ako iracionálny, vznikajúci bez akéhokoľvek opodstatnenia či viny druhej strany. Nechajme ale už hovoriť historické osobnosti. Názor a záver nech si utvorí každý sám.

Marcus Tullius Cicero (106 – 43 pr.nl.)

Rímsky filozof, politik, rečník

„Židia sú veľmi súdržní, ale pred Nežidmi sa uzatvárajú a sú k nim nepriateľskí.“

„Židia patria k temným a odpudzujúcim silám. Kto vie, aká početná je táto klika, ako sa držia spolu a akú moc môžu predstavovať vo svojej jednote?“

Lucius Anneus Seneca (Seneca mladší) (4 pr. n. l. – 64 n. l.)

Rímsky filozof, básnik, prozaik a senátor

„Tento národ (Židia) je mor. Dokázal získať taký vplyv, že nám, víťazom, diktuje svoje zákony.“

Publius Gaius Cornelius Tacitus (56 – 120?)

Rímsky dejepisec, filozof a politik

„Medzi sebou sú poctiví a pripravení k zľutovaniu, ale na zvyšok sveta sa pozerajú ako na nepriateľov.“

Marcus Aurelius (121 - 180)

Rímsky cisár a filozof

„Keď Marcus Aurelius na výprave do Egypta prechádzal cez Palestínu, podchvíľou vraj býval vyvedený z miery a zhnusený smradľavými a hašterivými Židmi, takže raz s bolesťou zvolal: „Ó, Markomani, Kvádi, Sarmati! Konečne som našiel iných ľudí priechnejších od vás!““ (Ammianus Marcellinus: Rímske dejiny XXII, 5, 5)

Justinián I. (527 zač. vlády – 565)

Byzantský cisár

„Židia boli vždy v pozadí prenasledovania kresťanov. Cestovali po krajinách, všade nenávidiac a podkopávajúc základy kresťanskej viery.“

Ondrej II. a ostatní uhorskí králi

Židia boli v Uhorsku prenasledovaní prakticky už od svojho príchodu. Už v roku 1222 v Zlatej bule Ondreja II. im bolo zakázané zastávať významné posty v štátnej správe.

„24. Komorskými grófmi, mincovníkmi, soľníkmi a mýtnikmi nech sú poprední našej krajiny. § I. Izmaeliti (moslimskí kupci - pozn. autora) a Židia sa nemôžu nimi stať.“

...

26. Ďalej majetky mimo krajiny nech sa neudelujú.

§ I. Ak sú také venované alebo predané, nech sa vrátia obyvateľstvu krajiny, aby si ich odkúpilo.“

Zlatá bula Ondreja II., 1222

Ostatní králi ešte viac rozšírili obmedzenia Židov.

„Židia neboli vôbec v slobodných kráľovských mestách, lebo tu im kráľ na začiatku 16. storočia zakázal bývať a do banských miest vôbec nesmeli chodiť.“ Aj reformy Jozefa II., známeho ľudomila, sa Židov dotkli len málo. „Tolerancia (Tolerančný patent Jozefa II. z roku 1781 takmer úplne zrovnoprávnil náboženstvá v celej ríši - pozn. aut.) sa však nevzťahovala na Židov. Ich situácia sa tiež o niečo zlepšila, ale usadzovať sa v mestách, navštevovať školy pre kresťanov, nadobudnúť meštianske právo, vykonávať remeslo alebo zastávať úrady aj naďalej nesmeli alebo im tieto práva, ak ich nadobudli, po smrti Jozefa II. okamžite odobrali.“

Peter Stuyvesant (1610 – 1672)

Holandský koloniálny guvernér v Amerike

(úryvok z listu riaditeľovi West India Company):

„Židia, čo prišli, tu očividne takmer do jedného zostanú, ale vzbudzujú (tou svojou zvyčajnou úžerou a tým odsúdeniahodným spôsobom obchodu s kresťanmi) nevôľu u podriadených úradov i v ľuďoch, čo vás uznávajú. Dekanát (ktorý sa staral o biednych) sa tiež obáva, že vzhľadom na súčasný nedostatok môžu byť bremenom cez nadechádzajúcu zimu... Bolo by treba priateľsky ich požiadať, aby odišli. ...v tejto súvislosti sa tiež vrúcne modliac, ...aby tejto odsúdeniahodnej rase ...nebolo už dovolené infikovať túto novú kolóniu a vnášať do nej neporiadky.“

Krátená odpoveď riaditeľa P. Stuyvesantovi dňa 26. apríla 1655:

„Radi by sme splnili Vaše želanie..., že by sa nemalo dovoliť infikovať nové teritória ľuďmi židovského národa, pretože i my predvídame tiež ťažkosti, ktorých sa obávate Vy. Ale po ďalšom zvažovaní tejto záležitosti sa nazdávame, že by to nebolo rozumné a nebolo by to správne vzhľadom na ťažké straty tohto národa, spolu s inými, pri zaberaní Brazílie, a tiež preto, že napriek tomu investovali veľký kapitál do účastín našej spoločnosti. ...Preto sme sa rozhodli ponechať im právo cestovať a obchodovať v Novom Holandsku a zdržiavať sa tam – za predpokladu, že biedni spomedzi nich nebudú záťažou spoločnosti alebo komunity, ale že si budú navzájom pomáhať.“

François Marie Arouet Voltaire (1694 – 1778)

Francúzsky filozof a spisovateľ

„Ja viem, že aj v anglických kolóniách sú Židia. Títo idú vždy tam, kde sa dá prísť k peniazom... Ale to, že títo obrezaní Židia, čo predávajú obnosené šaty divochom, vyhlasujú, že sú z kmeňa Naftali či Issachar, vôbec nezaváži. Toto sú bezpochyby tí najväčší ničomníci, akých kedy nosila zem.“

„... (K Židom): Vy sa mi zdáte byť najšialenejší z ľudí. Kaffiri, Hotentoti a negri z Guiney majú viac rozumu a sú poctivejší, než boli vaši predkovia – Židia. Prevyšujete všetky národy, pokiaľ ide o impertinentné historiky, zlé správanie a barbarizmus. Zaslúžite si byť strestaní, pretože taký je váš osud.“

„...Títo (Židia) sa, všetci do jedného, rodia s krikľavým fanatizmom v srdciach, tak ako Bretónci a Nemci sa rodia so svetlými vlasmi. Vôbec by som nebol prekvapený, keby títo ľudia v budúcnosti privedili skazu ľudskej rasy.“

Napoleon Bonaparte (1769 – 1821)

Francúzsky cisár a vojvodca

„Židia sú kobyľky, ktoré zožerú Francúzsko.“

Karol Marx (1818 – 1883)

Sociálny filozof (židovského pôvodu)

„Čo je základom judaizmu?

Praktická potreba, sebazáujem.“

„Čo je svetským kultom Žida?

Obchodníčenie.“

„Čo je jeho svetským bohom?

Peniaze...“

„Čo bolo samo o sebe, základom židovského náboženstva?

Praktická potreba, egoizmus. ...Peniaze sú horlivým bohom Izraela. ...Židovského boha sekularizovali a stal sa z neho boh tohto sveta. ...Sociálna emancipácia Židov, to je emancipácia spoločnosti od judaizmu.“

Fjodor Michajlovič Dostojevskij (1821 – 1881)

Ruský spisovateľ

„Už nejakú dobu dostávam listy od nich (Židoch), v ktorých ma celkom vážne a s trpkosťou obviňujú, že vraj na nich útočím, že ich nenávidím... nie kvôli nedostatkom, ‚nie ako vykorisťovateľov‘, ale ako rasu...“

A kedyže som ja vyhlásil, že nenávidím Židov? Keďže takú nenávisť som v srdci nikdy nemal a tí Židia, čo ma poznajú a s ktorými som prišiel do styku, to vedia... než poviem čo len slovo, vyvrátim toto obvinenie raz navždy, aby som sa k tomu už nemusel neskôr vracieť.“

„...Je pravda, že spoznať 40-ročnú históriu takých ľudí, ako sú Židia, je ťažké, ale toľko viem, že v celom svete sa sotva nájdú ľudia, čo by sa toľko ponosovali na svoj údel – tak nepretržite, na každom kroku, po každom jednom slove – ako ich ponižujú, o ich utrpení, o ich mučeníctve. Človek by si mohol myslieť, že panujú v Európe, teda, aspoň pokiaľ ide o obchod s účastinami, a teda aj o politiku, domáce záležitosti, morálku v štátoch...“

„...Ja jednoducho neverím tomuto nariekaniu Židov, že ich tak strašne potupujú, utláčajú a ponižujú. Podľa môjho názoru je ruský roľník – a všeobecne ruský občan – oveľa viac utláčaný než Žid.“

„...Židia sa hlasitým krikom dožadovali pre seba takých práv, aké ruský ľud nemá; vrieskali a ponosovali sa, že ich utláčajú, že sú obeťami, že by im mali dať viac práv, až potom od nás požadovať, aby sme si plnili povinnosť voči štátu a voči ruskej populácii.“

„Ale potom prišiel Osloboditeľ a oslobodil domáce obyvateľstvo. A komu hneď ako prvému padlo za obeť? Kto hneď začal zneužívať ich necnosti? Kto – všade, kde to len bolo možné – nahradil vlastníkov pôdy, s tým rozdielom, že aj keď títo tiež vykorisťovali ľudí, snažili sa pritom – možno vo vlastnom záujme – nezničiť roľníka, nevyčerpať ho úplne prácou, pričom Žid sa nestará o vyčerpanosť z práce; ten zhrabne, čo je jeho, a ide ďalej. Ja viem, že keď toto budú Židia čítať, hneď začnú vykrikovať, že je to lož; že je to osočovanie; že klamem; že ja som o tomto nezmysle mylne presvedčený preto, že ‚nepoznám 40-ročnú históriu týchto bezúhonných anjelov, ktorých nemožno k nikomu inému prirovnať, pokiaľ ide o morálku – a to nielen k iným národom,

ale ani k ruskému ľudu, ktorý ja tak bránim‘ (podľa slov toho, čo mi písal)... Povedzme, že mám v poznaní o spôsobe života Židov medzery, ale jednu vec viem naisto a som pripravený pohádať sa o tom s každým, a tým je to, že medzi našimi obyčajnými ľuďmi nieto vžitej, a priori, neokrôchanej nenávisti k Židom – toho – čo by zodpovedalo myšlienke: ‚Judáš predal Krista.‘ Aj keď to možno občas počuť od detí alebo z úst nejakých opilcov, naši ľudia, ako celok, sa pozerajú na Židov bez predsudkov a nenávisti.

Mal som možnosť toto pozorovať päťdesiat rokov. Dokonca som žil s tými ľuďmi, priamo medzi nimi, v tých istých barakoch, spiac s nimi na tých istých pričiňoch. Bolo tu aj pár Židov, ale nik nimi nepohrdal, nik im v tom nebránil, nik sa nevysmieval – čo by sa dalo očakávať od takých surovcov (podľa vášho hodnotenia ako sú Rusi). Naopak, keď toto videli zvykli vravievať: ‚Také je ich náboženstvo, tak sa oni modlia.‘ A len ticho prechádzali okolo, takmer toschvaľujúc. A predsa títo istí Židia v mnohých ohľadoch Rusmi opovrhovali, odmietali spolu s nimi jesť, dívali sa na nich zvrchu (a kde? – vo väzení!) avšeobecne prejavovali nadradenosť a boli neprívetiví k Rusom, teda k domácomu obyvateľstvu. A to isté sa týka ozbrojených zložiek – všade, po celom Rusku; spýtajte sa, či Žida prenasledujú preto, že je Žid, preto, že je židovského pôvodu, kvôli viere a zvykom. Nikde nič také nenájdete a toto platí o ľuďoch všeobecne. Naopak, ubezpečujem vás, že v ozbrojených zložkách, a inde obyčajný ruský človek veľmi dobre rozumie a chápe (napokon, Židia to veru neskrývajú), že Žid s ním jesť nechce, že k nemu cíti averziu, že sa mu snaží vyhýbať. A namiesto, aby sa cítil urazený, obyčajný Rus na to povie: ‚také je ich náboženstvo, to kvôli ich viere, že so mnou nechce jesť a stráni sa ma‘ (teda nie preto, že by bol zlomyseľný). A keďže toto veľmi jasne pochopil, veľkodušne Židom odpúšťa. Z času na čas sa zamýšľam: ako by to asi bolo, keby v Rusku neboli tri milióny Židov, ale iba tri milióny Rusov a 80 miliónov Židov... Snažili by sa Rusov obrátiť na svoju vieru? Ako by sa k nám správali? Dovolili by, aby mali rovnaké práva? Dovolili by im, aby medzi nimi vyznávali vieru po svojom? Nepremeniť by ich na otrokov?

A čo horšie: nezodrali by ich z kože? Či by ich nepozabíjali do posledného, až k úplnej exterminácii, ako to zvykli robiť s cudzincami v staroveku, počas svojej histórie? Nie veru, ubezpečujem Vás, že v Rusoch niet predsudkov a nenávisti voči Židom; možno je to však nevôľa – a v niektorých oblastiach až veľká nevôľa. Ale tomu sa vyhnúť nedá. Toto tu je, ale to nemá korene v tom, že ide o Židov; to veru nie je rasizmus alebo náboženská nenávisť; to má korene v iných príčinách, ktoré nemožno pripisovať domácomu obyvateľstvu, ale len a len Židom. Dokonca v detstve som čítal a počul legendu o Židoch; že tí údajne neochvejne musia čakať Mesiáša, všetci do jedného, od najnižšieho až po toho najvyššieho a najvzdelanejšieho – filozofa a kabalistu, rabiho; že oni veria, že Mesiáš ich znovu v Jeruzaleme všetkých zjednotí a svojím mečom im ostatné národy zmetie pod nohy; že práve toto je príčina, prečo väčšina Židov má sklon k jedinej profesii – k obchodu so zlatom a zlatníctvu. A toto všetko je vraj preto, že keď príde Mesiáš, aby sa nestalo, že budú pôdou a majetkom viazaní k cudzím krajinám; keďže budú mať všetko premenené na zlato a šperky, lepšie sa im to ponesie, keď zažiarí lúč úsvitu: Svoju flautu, svoj tábor a cimbal, svoje bohatstvo a posvätný symbol ponesie späť k prastarej svätyni, k svojmu starému domovu – do Palestíny.

Všetko toto – opakujem – som počul ako legendu, ale som presvedčený, že je v tom aj zrno pravdy vo forme inštinktívnej, neprekonateľnej tendencie.“

„...namiesto aby svojím vplyvom povznášal a vzdelával, namiesto, aby šíril poznanie, ekonomicky vzráňal domáce obyvateľstvo – namiesto toho všetkého Žid všade, kde sa usadil, ešte viac znížil a morálne skazil ľudí; tam sa humanita ešte viac potlačila a vzdelanostná úroveň sa znížila; tam sa ešte viac rozmohlo neľudské utrpenie, proti ktorému sa nijako nedalo brániť. Spýtajte sa domácich naokolo: ‚Povedzte, čo poháňa Žida – čo ho hnalo vpred celé stáročia?‘ Všade dostane-

te rovnakú odpoveď: neľútostná bezohľadnosť. A tak teda, je tu na to dôvod, že Židia dnes všade riadia obchod s účasťami; je tu na to dôvod, že kontrolujú kapitál, že sú majstri v úvere... že sú potom následne i páni medzinárodnej politiky, a čo sa odohrá v budúcnosti, to je jasné i Židom: ich vláda, ich úplná nadvláda sa blíži! Blížime sa k úplnému triumfu tých ideí, pred ktorými sa budú musieť klaňať city ľudstva, smäd po pravde, kresťanské a národné cítenie, ba dokonca i národná dôstojnosť. Poháňame sa presne opačným smerom – k materializmu, k zaslepenému hromadeniu peňazí za každú cenu.“

Henry Adams (1838 – 1918)

Americký historik a románopisec

„Sme v rukách Židov; robia si s našimi hodnotami, čo chcú.“

Svetozár Hurban Vajanský (1849 – 1916)

Slovenský prozaik, básnik a publicista, ideológ SNS

„Niet väčšieho aristokrata ako je Žid, bárs má v ústach demokratické frázy, niet neliberálnejšieho človeka ako je Žid, trebárs majú dnešnú slobodomyselnosť v árende. Len zaslepený hlupec nevidí, že pod liberálnosťou rozumie Žid slobodu pre seba, dovolenie, aby mohol nadávať na kresťanské náboženstvo, posmechy robiť z cirkvi, z pápeža, z dogmy tých alebo oných! Netolerantnosť židovská nemá medzí, tak ako vypínavosť a bezohľadná drzosť, ktorá rastie pomerne k sile a vážnosti, aké nadobúda si semitské plemeno.“

„Negatívne hospodárenie Židov javí sa u nás najcitelnejšie v národno-hospodárskom a spoločenskom ohľade; len na tieto dve veci vzťahuje sa u nás židovská otázka, ktorá z roka na rok stáva sa aktuálnejšou.“

Beatrice Webbová (1858 – 1943)

Britská socialistka

„Ako je možné, že každý, kto sa dostane do kontaktu so židovskou populáciou, skončí napokon tým, že má voči nim predsudky?!“

Karel Kálal (1860 – 1930)

Český učiteľ, organizátor školstva a spisovateľ

Spolu s českým právníkom a žurnalistom Edvardom Ledererom a českým básnikom Adolfom Heydukom takto informovali Björnstjerna Björnsona o stave slovenského národa na začiatku 20. storočia (1907):

„Židia slúžia maďarizácii obrovským kapitálom aj dôvtipom. (...) A na každom mieste Židia slúžia maďarizácii, samozrejme, za veľkú cenu: za takmer neobmedzenú slobodu, s ktorou nepoctivým spôsobom bohatnú, ožobračujú rodiny i celé obce. (...) Je isté, že Židia na Slovensku zdieľajú, až to do neba volá.“

Vavro Šrobár (1860 – 1950)

Minister s plnou mocou pre správu Slovenska

V roku 1919 Šrobár zrušil privilégiá Židov (trafiky a iné licencie) a v nariadení o udeľovaní kinematografických koncesií výslovne prikázal, že ten, kto sa o ne uchádza, nesmie byť Žid. Obhajoval to nasledovne:

„Židia boli vykorisťovatelia a vysávači slovenského ľudu, a za posledného pádu sme videli, že sa židovstvo nezachovalo podľa sľubov daných vláde.“

Henry Ford (1863 – 1947)

Otec výrobnéj linky v automobilovom priemysle a modelu T

„Židia vždy kontrolovali obchod... Filmársky priemysel v Spojených štátoch a v Kanade... je tiež pod absolútnou kontrolou – morálne i finančne – židovských manipulátorov verejnej mienky“

Na dvoch tabuliach na bráne zamestnaneckého parkoviska výrobného závodu Ford Motor Company bolo možno v roku 1939 čítať tento text:

„Židia, to sú zradcovia Ameriky a nedá sa im veriť. Kupuj od Nežida!

Židia vyučujú komunizmus

Židia vyučujú ateizmus

Židia ničia kresťanstvo

Židia kontroľujú tlač

Židia vyrábajú amorálne filmy

Židia majú kontrolu nad peniazmi“

H. G. Wells (1866 – 1946)

Britský spisovateľ, historik a sociálny kritik

„Židia boli presvedčení, že Boh, boh celého sveta, je spravodlivý, lenže oni ho tiež chápali ako boha, s ktorým sa dá jednať a ktorý s otcom Abrahámom urobil obchodnú zmluvu o nich – a veruže výhodnú zmluvu pre nich, aby ovládli zem. Preto s veľkým zdesením a hnevom počúvali Ježiša, keď ich oberal o všetko to, čo do nich vnášalo istotu. Ježiš učil, že Boh nie je žiadny obchodník, že Židia nie sú vyvolení a že nemajú prednosť pred druhými, pokiaľ ide o Kráľovstvo Božie. Boh je milujúcim Otcom všetkého tvorstva, On nikoho neuprednostňuje – tak, ako to nerobí ani univerzálne slnko. ...A Ježiš v mene Božej otcovskej a bratskej lásky pre celé ľudstvo nielenže zaútočil na patriotizmus a rodinné putá, ale jeho učenie tvrdo odsudzovalo i to kastovníctvo ekonomického systému, všetko to súkromné bohatstvo a osobné výhody.“

Hilaire Belloc (1870 – 1953)

Britský básnik a spisovateľ

„Židia by si mali uvedomiť, že nielenže ich nadvláda vzbudzuje trpkú nevôľu, ale ich prítomnosť v hocijakej pozícii kontroly je neprijateľná pre tú rasu, v ktorej sa pohybujú... Priemerný britský vojak a občan nemá vzťah a necíti žiadne sympatie k Židom...“

„Bohatí Európania, ktorí... si zvykli nedbať o svoju dôstojnosť z dôvodov ešte viac sa obohatiť,

vydávajú svoje dcéry za Židov...“

„Odvaha Židov, to je odvaha židovského druhu, dizajnovaná k židovskému prospechu a poznačená osobitnou židovskou pečatou...“

„Pojem národného cítenia musí byť Židom všade veľmi smiešny a ak nie smiešny, nuž určite podradný v porovnaní s pre nich oveľa dôležitejšou individuálnou výhodou.“

„...Ak sa židovská rasa v mase európskej krvi a tradícií, čo ju obklopuje, ne Stratí a nerozplynie, ten kontrast a jeho dôsledky sa v blízkej budúcnosti vystupňujú, až sa napokon dostavia tie najhoršie plody: útlak, nespravodlivosť a pretrvávajúca nenávisť.“

Josif Visiaronovič Stalin (Džugašvili) (1879 – 1953)

R. Payne: „Stalinov vzostup a pád“:

„V Stalinových očiach Židia predstavovali smrteľné nebezpečenstvo pre jeho režim – veď či si Vorošilov ne vzal za manželku ženu židovského pôvodu? A nielen ten; boli tu aj iní v jeho bezprostrednej blízkosti, čo boli poznačení semitskou krvou. Kaganovič bol Žid, Molotov si vzal za manželku Židovku, matka Beriju bola položidovka a Chruščov dovolil dcére vydať sa za mladého novinára židovského pôvodu.“

„...Zvolal schôdzu do Kremľa a predložil svoje plány. Keď Mikojan a Vorošilov živo protestovali, argumentujúc tým, že predsa bojujú vo vojne proti Hitlerovi a že sa z toho nič nezíska, keď ho budeme napodobňovať, Stalin dostal záchvat zúrivosti. Kaganovič plakal a prosil, ale zbytočne. Dokonca navrhol, že odovzdá svoju stranícku legitimáciu. Komunistickí lídri odchádzali z tej schôdzy s vedomím, že Stalin je zrejme mentálne pomätený, ale pritom do poslednej bodky schopný splniť svoje hrozby.“

„...Stalinova vyhrážka poslať všetkých ruských Židov a každého, kto by mal s nimi niečo spoločné, na studený Sever, sa týkala polovice prezídia.“

Evelyn Waughová (1902 – 1966)

Britská spisovateľka

„Ja som prv ani najmenej nemala antisemitské presvedčenie, až kým som neprišla do Hollywoodu. Ale teraz mám. To je nehorázne vidieť, ako si tu voľkajú.“

George Orwell (1903 - 1950)

Britský spisovateľ a novinár

„Títo ľudia obyčajne píšú veľmi rozumné, vyrovnané listy, popierajúc, že by boli rasisti, a dokazujú, čo vravia, množstvom výstižných príkladov. Pripúšťajú, že sú tu aj ‚dobrí‘ Židia a obyčajne vyhlasujú (napokon Hitler hovorí v Mein Kampf to isté), že spočiatku tu vôbec nebolo antisemitské presvedčenie; že ich k tomu dohnalo číre pozorovanie, ako sa Židia správajú.“

Zdroje:

- Bakalář P. 2003. Tabu v sociálních vědách. Praha: Votobia, 2003. 343 s. ISBN 80-7220-135-2
- Bollová D. 2003. Šokující pravda o zločinech komunizmu. Bratislava: Eko-konzult, 2003. 44 s. ISBN 80-89044-76-X (brož.)
- Đurica M.S. 2003. Dejiny Slovenska a Slovákov (v časovej následnosti faktov dvoch tisícročí) . Bratislava: Lúč, 2003. ISBN 80-7114-386-3
- Ferko J. 2004. Maďarské (seba)klamy. Martin: Matica slovenská, 2004. 200 s. ISBN 80-7090-730-4
- Chomsky N. Pohľady zvnútra. Bratislava: KUBKO-GORAL. ISBN 80-88858-39-9
- Kálal K. 1928 Karla Kálala spisy slovákofilské, zv.5. Praha: L. Mazáč, 1928.
- Marsina R. a kol. 1998. Územie Slovenska pred príchodom Slovanov. Bratislava: Národné literárne centrum, 1998. 403 s. ISBN 80-88878-12-8
- Ratkoš P. a kol. 1974. Pramene našich dejín. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľstvo, 1974. SPN 67-220-74
- Špiesz A. 2002. Ilustrované dejiny Slovenska. Bratislava: Perfekt, 2002. 304 s. ISBN 80-8046-190-2